

Yttrande

Datum
2023-01-25

Mottagare
Naturvårdsverket
Ärendenr. NV-06750-22

Inspel till nationell förvaltningsplan för storskarv

Swedish Pelagic Federation Producentorganisation (SPF) företräder samtliga svenska fiskefartyg över 12 meters längd inom det pelagiska fisket efter bl.a. sill, skarpsill, tobis och makrill i Bottenhavet, Bottenviken, Östersjön, Kattegatt, Skagerrak, Nordsjön och Atlanten samt ett antal fartyg mindre än 12 meter som fiskar kustnära längs Västkusten respektive i Östersjön. Våra medlemmar står varje år för ca 90% av den totala fiskade volymen av fisk i Sverige.

SPF tackar för möjligheten att komma med inspel till arbetet som Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten bedriver med att revidera den nationella förvaltningsplanen för storskarv. Vårt svar är baserat på våra medlemmars inspel till de frågor som har skickats ut.

Av uppdraget framgår att Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten ska utreda möjligheten att underlätta användningen av effektivare jakt- och skrämsemetoder som komplement till den jakt som bedrivs med skjutvapen.

1. Vad ser ni för alternativ till jakt på storskarv utöver den som bedrivs med skjutvapen? Vad används idag och finns det metoder som inte nyttjas i dagsläget? Hur kan användandet av dessa metoder underlättas?

Vi hänvisar frågan till i första hand jägare och viltvårdare som har bäst sak-kompetens. Pricka ägg torde fungera bra, men kan säkert kritiseras (jakten saboteras och de som utför den nät-trakasseras etc.). Se även fråga 5 nedan.

2. Vad ser ni för alternativa skrämsemetoder utöver de som används idag? Vilka skrämsemetoder används i dagsläget och hur kan användningen av dessa underlättas?

SPF anser inte att skrämse är någon bra taktik, skarven bara flyttar på sig och orsakar problem någon annan stans. En kraftig reduktion av beståndet måste till och det kommer inte uppnås genom skrämse.

Av uppdraget framgår att storskarvens effekter på fiskebestånd behöver inkluderas i en ekosystembaserad förvaltning, med fokus på arter och bestånd som är hotade eller behöver återhämta sig.

3. Hur påverkar storskarven lokala och regionala fiskbestånd och vilka arter är mest hotade?

Skarven äter enorma mängder fisk, huvudsakligen kustnära. Detta kan ge stor inverkan på lokala och regionala bestånd av ett flertal fiskarter.

Syftet med revideringen av förvaltningsplanen för storskarv är bl.a. att minska allvarlig skada på fiskerinäringen orsakad av storskarv.

4. Hur påverkas er verksamhet och era medlemmar av storskarven? Vilken betydelse har den förvaltning av arten som bedrivs i dagsläget?

Skarven får en stor påverkan på de av våra medlemmar som försöker bedriva ett diversifierat fiske, då den bidrar till en situation där ytterst få arter är möjliga att fiska med förtjänst. Huvudsakligen påverkas de minsta fartygen och företagen mest, då dessa har minst möjlighet att förflytta sig och förändra sitt fiske, samt minst ekonomiska marginaler. Skarven orsakar ett stort ekonomiskt tapp för lokala och regionala fiskare med ett småskaligt och ofta kustnära fiske, och därmed i förlängningen förlorade samhällsintäkter.

Övriga frågor och inspel.

5. Finns det några övriga synpunkter som ni önskar lyfta och som ni bedömer berör arbetet med den nationella förvaltningsplanen för storskarv?

Populationen behöver minskas kraftigt och en ny, väl avvägd, målsättning för den maximala populationsstorleken tas fram. Även mellanskarven bör förvaltas aktivt enligt samma riktlinjer. Kopplat till detta behöver eventuella indikatorer kopplade till skarv i miljömåls- och havsmiljöuppföljningen ses över så att det inte finns målsättningar som står i konflikt med varandra.

För att främja en ökad jakt bör man antingen införa skottpeng eller avlöna särskilda jägare för att utföra en utökad jakt på skarv. Detta för att öka incitamentet bland jägare för denna jakt, som vi förstår kan vara tidskrävande och svår. Såvitt vi förstått finns det ingen som helst marknad för skarvkött för konsumtion.

Utöver detta kan jaktinsatser behöva samordnas över ett större regionalt område, exempelvis genom samtidiga jakttillfällen och nätverksbyggande mellan jägare i olika län. Ett problem vid skarvjakt är att det finns stora områden där skarven kan finna skydd vid jakt, såväl privat mark där markägaren inte är intresserad av att jakt bedrivs som fågelskyddsområden där jakt inte är tillåtet. För att verkligen komma tillrätta med och decimera populationerna behöver jakten kunna effektiviseras och områden dit skarven kan söka tillflykt minimeras. Skarvkolonier som finns i fågelskyddsområden bör kunna omfattas av jaktinsatser/äggprickning.

Om ni har några frågor kopplat till vårt yttrande, välkomna att höra av er!

Vänliga hälsningar
Malin Skog, SPF

Tel: 0731-508 708

Malin.Skog@pelagic.se